

Sobota 4. 6. 2016, 19:30, Krefeld, Nemecko

„...ktorý sa teraz radujem vo svojich utrpeniach za vás a dopĺňujem nedostatky súžení Kristových na svojom ľudskom tele za Jeho telo, ktorým je Cirkev, ktorej som sa ja stal služobníkom podľa domosprávy Božej, ktorá mi je daná cieľom vás naplniť Slovo Božie, tajomstvo, skryté od vekov a od dávnych pokolení, ale teraz je zjavené Jeho svätým, ktorým Boh ráčil oznámiť, čo a aké je bohatstvo slávy toho tajomstva medzi pohanmi, ktorým je Kristus vo vás, nádeja slávy, ktorého my zvestujeme upravujúc každého človeka k rozumnosti a učiac každého človeka vo všetkej múdrosti, aby sme predstavili každého človeka dokonalého v Kristu Ježišovi, a tým cieľom aj úsilne pracujem zápasiac podľa Jeho pôsobenia, ktoré pôsobí vo mne v moci.“ [Kološanom 1:24–29]

A brat Frank musí s pozdravmi pokračovať. Je to jednoducho pekné. Všetci po celom svete majú vedieť, že si vážime, že počúvajú, veria a majú účasť na tom, čo Boh práve teraz koná.

[pozdravy]

Nikdy nedokážete všetkým vyhovieť. Ak pozdravy neodovzdáme, tak to nie je dobré, a ak ich odovzdávame, tak prosíme o trpezlivosť. Sme vďační, že sa môžeme stretávať, aby sme počuli Božie Slovo.

Viete, že sme vydali novú brožúru s názvom „Biblia, najčítanejšia kniha na zemi“, a brat Njagi mi zatelefonoval a povedal: „Brat Frank, stiahol som si ju z internetu, čítal som ju a som premožený.“ Použili sme v nej dobrých 290 biblických miest na 39 stranách. Všetko je jednoducho zamerané a založené biblicky a o to sa predsa v tomto čase jedná.

Sme Bohu vďační za návštevu, ktorú tu dnes máme: Aj za brata Gila Nobela a brata Michaela. Povstaňte, bratia. Áno, tu sú. Pre všetkých to niečo znamená, ak brat Miskys predstaví svojich bratov, ktorí hovoria portugalsky, a my sa spolu s ním radujeme. Sú tu však bratia, ktorí hovoria jazykmi urdu a hindu, a sme vďační, že aj do týchto jazykov je Slovo prekladané, že tam máme pravidelné vysielania a že skutočne všetky národy a jazyky počujú, čo nám Boh pre tento čas zaslúbil a čo práve teraz koná. Sme vďační za našich bratov z Ottawy, z USA, z Kanady, zo Severnej Ameriky, odvšadiaľ a prirodzene i z celej Európy. Sme vďační, že sme ešte mohli prísť a mať nerušené zhromaždenia.

Keď som včera čítal, že v Dánsku (prepáčte, že uvediem takúto poznámku) majú ateisti vlastné hnutie a robia tomu veľkú reklamu:

„Kto vystúpi z cirkvi, ten bude odmenený a za rok ušetrí až 18 000 EUR.“ Predstavte si to, že v čisto protestantskej krajine majú ateisti veľké plagáty na autobusoch, na stanicích, všade: „Kto vystúpi z cirkvi, ten bude odmenený a ušetrí 18 000 EUR za rok.“ Keď si predstavíme všetko, čo sa práve teraz deje, a obzvlášť, keď hľadáme na Izrael, bratia a sestry, čas je skutočne veľmi, veľmi blízko a návrat Pánov stojí blízko pred nami.

My Izraelu žehnáme v mene Pánovom. Problémom pre Izrael bolo riešenie v podobe dvoch štátov. Teraz, keď prišiel do Knessetu [izraelského parlamentu] Lieberman a je pod tlakom USA a Európy pripravený spolu s Netanjahom súhlasiť s riešením navrhujúcim dva štáty, teraz už mierovej zmluve viac nič nestojí v ceste. Keď potom v Božom Slove čítame, čo s tým súvisí: „...*keď budú hovoriť: Pokoj a bezpečnosť, vtedy náhle príde na nich zahynutie ako bolesť na tehotnú ženu, a neujdú.*“ [1. Tesaloničanom 5:3] Potom vidíme veľký nadpis: „Irán potrebuje len 8 minút na zničenie Izraela.“ A potom čítame jeden článok za druhým a skutočne cítime, že nič na zemi viac nie je tak, ako to bolo.

Čítajme toto biblické miesto z 1. Tesaloničanom 5 v súvislosti s Izraelom. Náš milovaný brat čítal z listu Kološanom 1. Skutočne sa jedná o dokonalé zjavenie Slova a vôle Božej, o dokonalé porozumenie toho, čo sa práve teraz deje, aby sme to mohli biblicky zaraďiť. Prečo sme použili toľko biblických miest? Predsa preto, aby sme všetko biblicky osvetlili, aby všetci vedeli, že tak to stojí napísané a tak sa to stane a tak sa to i deje.

Tu, v 1. Tesaloničanom 5 od verša 1, stojí:

„*Ale o časoch a o dobách nepotrebujete, bratia, aby sa vám písalo. Lebo sami dôkladne viete, že deň Pánov príde tak ako zlodej v noci. Lebo keď budú hovoriť: Pokoj a bezpečnosť, vtedy náhle príde na nich zahynutie ako bolesť na tehotnú ženu, a neujdú.*“

Teraz nám, veriacim, adresované:

„*Ale vy, bratia, nie ste vo tme, aby vás ten deň zachvátil ako zlodej. Lebo vy všetci ste synmi svetla a synmi dňa. Nie sme synmi noci ani tmy.*“

Mohli by sme čítať ďalej – obzvlášť zdôraznenie: „...*vy, bratia, nie ste vo tme, aby vás ten deň zachvátil ako zlodej.*“

Mohli by sme prejsť priamo ku zaslúbeniu: „*Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.*“

[Malachiáš 4:5] Vidíte spojenie zo Starého do Nového zákona? Zaslúbenie a naplnenie – súvislosti, ktoré nám boli v Božom Slove darované. Jedná sa o deň Pánov. A hľa, predtým ako príde tento deň, chcel Boh poslať proroka, aby nám osvietil prorocký úsek, v ktorom teraz žijeme, aby sme prežili uvedenie do spásneho plánu nášho Boha. Sme jednoducho vďační, že Pán to viedol tak, že smieme veriť a mať Slovo z milosti zjavené.

Stručná správa o poslednej ceste do Izraela: My všetci Izrael z celého srdca milujeme. Bolo nás spolu 168, štyri autobusy, a každý deň bol požehnaný. Večer sme mali spoločnú bohoslužbu a mohli sme zhrnúť, o čo sa počas toho dňa jednalo. Čo sa týka Izraela, tak som si spravil pár poznámok a chcel by som ich stručne prečítať, aby som nám ukázal, že Boh zavolať zo všetkých národov, jazykov a národností na jednej strane izraelský národ do zeme zaslúbenia a presne tak Boh volá zo všetkých národov a jazykov Nevestu Baránka. Obe veci prebiehajú paralelne. Boh pred našimi očami vykonáva Svoje dielo s národmi a to isté sa týka aj Izraela. Smeli sme vidieť, čo sa dialo uplynulých 100 rokov, či to, čo sa dialo uplynulých 50 rokov – poznačil som si to: 29. 8. 1897 sa konal prvý sionistický kongres v Bazileji. Všetci vieme, čo sa vtedy dialo – všetci Židia boli rozptýlení vo všetkých krajinách, boli stále znova prenasledovaní a tí, ktorí zostali, boli rozptýlení. A potom prišlo vyhlásenie, že izraelský národ musí dostať pôvodnú domovinu a že ju aj dostane. 2. 11. 1917, na konci prvej svetovej vojny, prišlo vyhlásenie britského ministra zahraničných vecí Balfoura, že Izrael potrebuje domovinu a že to je krajina, ktorú Boh zaslúbil a dal ich otcovi. A tak sa to stalo a tak prichádzame k 14. 5. 1948 – po viac ako 2 000 rokoch bol založený štát Izrael, ktorý Ben Gurion vyhlásil – to sme všetci prežili. Poznačil som si počet obyvateľov z roku 1948: v celom Izraeli bolo vtedy 806 000 obyvateľov – teraz je tam 6 377 000 tých, ktorí sa vrátili späť zo všetkých národov, jazykov a národností, späť do krajiny otcov, do krajiny zaslúbenia.

Poznačil som si miesta zo Starého zákona, kde im Boh musel povedať, že ich z dôvodu modloslužby a neposlušnosti musel rozptýliť, pretože neslúžili Jemu, ale ľudu a bohom národov a to Boh nemohol znieť, a preto ich skutočne rozptýlil medzi pohanské národy, aby tam slúžili svojim modlám.

Boh však potom dal zaslúbenie – či už v Izaiášovi 12:11, Jeremiášovi 31 alebo v Ezechielovi 37 – Boh dal zaslúbenie, že na konci dní Svoj ľud vyvolá von zo všetkých národov, a jazykov.

A zaslúbenie spojil s niečím nádherným: „*A učiním s nimi zmluvu pokoja...*“, „*Vložím do vás Svoje slova*“, „*A dám vám nové srdce...*“ [Ezechiel 36] A to je jednoducho dôležité, bratia a sestry, že ani my, ktorí sme z národov, nemôžeme Bohu slúžiť so starým svetským srdcom! Nie! Potrebujeme nové srdce, nového Ducha, uvedenie do Božej milosti.

Ako sme čítali, Pán nám v deň spásy pomohol a daroval milosť a aj dnes večer nám má hneď na začiatku zaznieť nasledovné: Bratia a sestry, prišli sme sem s rôznymi núdzami. Prosím, zložte ich, ako spieva skladateľ piesní: „Ó, zlož to ťažké bremeno, ktoré si už tak dlho niesol.“ Koľko núdze je medzi ľuďmi – či už v rodinách, v manželstvách, či s deťmi, so všetkým, všade sú núdze... Dôverujeme dnes Pánovi a jednoducho si uvedomme, že neexistovalo žiadne zhromaždenie, v ktorom bol Pán prítomný bez toho, aby sa niečo dialo. Všade k Nemu prichádzali ľudia a On poviazaných rozviazal, stratených zachránil, chorých uzdravil – a On je dnes ten istý. Ten istý! On má na zemi telo a Jeho telom je Cirkev, skrze ktorú On ďalej hovorí, ďalej pôsobí a ďalej žehná. V Markovi 16:20 máme o tom potvrdenie – On bol s nimi: „*A oni vyšli a kázali všade a Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval Slovo tým, že ho sprevádzali divy.*“ To je jednoducho veľmi dôležité. My nenasledujeme znameniam, ale kážeme Slovo a znamenia nasledujú nám! Ony musia nasledovať – tak, ako to bolo s naším Pánom a tak, ako sa to dialo v službe brata Branhama. Ježiš Kristus je ešte dnes ten istý. On sa chce v našom strede zjaviť.

Všetkým, ktorí ešte nemajú žiadne prežitie spásy: Nech sa stane, že Boží Duch môže pôsobiť takým mocným spôsobom, že pod zvestovaním Boží Duch môže viesť ku pokániu, ku poznaniu hriechu, žeby sme otvorili naše srdcia. Aby to nebolo tak, ako mi pred krátkym časom niekto v telefóne povedal: „Brat Frank, je škoda, že máme dve uši, pretože väčšinou to ide jedným dnu a druhým von.“ Ja som povedal: „Nie, je to naopak: je dobre, že máme dve uši. Oboma to musí ísť dnu a padnúť do srdca. Nejde to jedným uchom dnu a druhým von, ide to len dnu a potom to padá do srdca a my z celého srdca veríme tomu, čo nám Boh vo Svojom Slove zaslúbil a z milosti aj daroval.“

Bratia a sestry, obzvlášť aj to, čo sa týka Izraela. Je pramocné a musí byť zdôraznené, čo náš Pán povedal a čo si prečítame z Matúša 24, kde náš Pán zreteľne povedal, čo máme činiť, keď vidíme, že sa to všetko pred našimi očami deje. I v Markovom

a Lukášovom evanjeliu nám Pán povedal to, čo sa bude diať a na čo máme dbať, aby sme to potom videli a vedeli, čo potom máme konať. Už mnohokrát sme to čítali, ale pretože sme práve stručne zmienili Izrael... V Matúšovi 24 je prvýkrát reč o rozptýlení a to skutočne bolí, ale vo verši 24 stojí napísané:

*„Lebo povstanú falošní kristovia a falošní proroci a dajú veľké znamenia a budú robiť zázraky, takže by zviadli v blud, **keby bolo možné, aj vyvolených.**“*

Nielen tak všeobecne činiť veľký dojem – ale tam, kde je možné, zviest'. A ja hovorím: Bohu buď vďaka! Nie je možné, aby mohli byť vyvolení zvedení! Pán hovorí „*keby bolo možné*“, ale nie je to možné. Vyvolení veria Božiemu Slovu a budú zachovaní. Zostanú uchovaní pod krvou a v Božom Slove. A potom vo verši 25 stojí:

„Hľa, predpovedal som vám to! Tedy keď vám povedia: »Hľa, je na púšti!« nevychádzajte! »Hľa, vo vnútorných chyžiach!« neverte! Lebo ako vychádza blesk od východu a ukazuje sa až na západ, tak bude aj príchod Syna človeka.“

Nechcem do toho zachádzať hlbšie, ale tu máme skutočne oznámené (obzvlášť v Matúšovi 24), čo sa bude diať po veľkom súžení. Totiž, že potom sa zjaví znamenie Syna človeka na nebesiach – nie v roku 1963, ani teraz v roku 2016 alebo 2017, ale po súžení. A aj to je dôležité vedieť, bratia a sestry: keď nastalo to zjavenie v nadprirodzenom oblaku, tak brat Branham držal pred sebou fotografiu a anjel Pánov mu povedal: „Otoč ju správne“. A on ju otočil správne a anjel Pánov mu povedal: „Hľa, tu je On ako Sudca – s bielou parochňou.“ Ako Sudca – súd totiž započal od domu Božieho [1. Petra 4:17]! Boh začal napravovať, všetko správne usporiadať, aby to bolo privedené do správneho stavu! A prepáčte že to zmieňujem, ale ak je potom na cintoríne na náhrobnom kameni veľká pekná fotografia a naľavo a napravo od nej sú mená zosnulých, ktorých som dobre poznal, a potom je tam napísané: „*Hľa, prichádza s oblakmi, a uvidí ho každé oko, aj tí, ktorí ho prebodli*“ [Zjavenie 1:7], tak to zachádza príďaleko. Človek jednoducho musí mať Božiu bázeň a čítať Sväté Písmo presne, aby sme vedeli, čo kam patrí. Tam predsa dostal brat Branham pokyn vrátiť sa späť do Jeffersonville, pretože malo prísť k otvoreniu pečatí. Ak myslím na to, že som s ním bol ešte pár dní predtým, v decembri... Už som to tu niekoľkokrát hovoril. A o to väčšia je moja bolesť, že povstalo toľko zlých porozumení skrze ľudí, ktorí nemajú žiadne povolanie, nemajú poňatie o Bohu

a Božom spásnom pláne, že spôsobili taký ničivý zmätok a stále opakujú len „Prorok, prorok...“! Boh nám daroval milosť vrátiť sa späť ku Slovu a presne vedieť, o čo sa tam jednalo. Sme veľmi, veľmi vďační. Môžete sami čítať, že vo verši 29 stojí napísané:

„*A hneď po súžení tých dní zatmie sa slnce...*“

Či sa snáď slnko v roku 1963 zatemnilo? Naplnilo sa to? Nie! Ako stojí napísané, stane sa to po čase súženia, a to je 6. pečať. Sme Bohu jednoducho vďační, že smieme vziať všetko – prorocké Slovo, evanjeliá, a to, čo povedal náš Pán, čo povedal Pavol, čo stojí napísané v Zjavení a priviesť to z Božej milosti na jedného menovateľa a vedieť, kam to patrí.

To dôležité, bratia a sestry, však stojí od verša 32:

„*A od fíka sa naučte podobenstvu: keď už zmäkne jeho letorast a vyženie lístie, viete, že je už blízko leto. Tak aj vy...*“

Ty a ja, my všetci, ktorí dnes po celom svete počujeme Božie Slovo.

„*Tak aj vy, keď vidíte všetko toto, vedzte, že je blízko, pred dvermi.*“

Boh nás skrze Svoje Slovo oslovuje. „*Tak aj vy...*“ – ako sme predtým čítali „*Vy, milí bratia, nie ste v temnote, aby vás mohol tento deň prekvapiť...*“ a tak aj tu: „*Tak aj vy, keď uvidíte všetko toto, vedzte, že je blízko, pred dvermi.*“

To isté nachádzame aj v Lukášovi 21, kde náš Pán hovoril o zničení Izraela a to skutočne bolí. Bolí to, keď premýšľame o tom, že izraelský národ musel ísť takou cestou, ale stojí to tak napísané v Lukášovi 21 verš 24:

„*...a budú padať ostrím meča a zajatí zavedení budú medzi všetky národy, a Jeruzalem bude šliapaný od pohanov, dokiaľ sa nenaplnia časy pohanov.*“

Áno, to sme predsa prežili ešte v roku 1967. Bol som v Jeruzaleme už v roku 1964, keď bolo mesto ešte rozdelené a rozdeľoval ho vysoký ostnatý drôt. A potom pri prechode pri Mandelbaumovej bráne musel mať človek dva pasy. Teraz však vidíme, čo Boh od toho času učinil a že sa teraz naplňa aj zvyšok, ako to bolo dopredu oznámené. Teraz však ešte obzvlášť verš 29 v Lukášovi 21:

„*A povedal im aj podobenstvo: Vidzte fík a všetko stromovie: keď už pučia, a vidíte to, sami od seba viete, že je už blízko leto.*“

Teraz to príde, adresované nám:

*„Tak **aj** vy, keď uvidíte, že sa to všetko deje, vedzte, že je blízko kráľovstvo Božie.“*

A potom vo verši 33 ešte zdôraznenie:

„Nebo a zem pominú, ale Moje Slová nikdy nepominú.“

Nám, ktorí to všetko teraz vidíme a poznávame, je potom adresovaný verš 34:

„A vystríhajte sa, aby snáď vaše srdcia neboli obťažované obžerstvom a opilstvom a starosťami o tento život, a náhle by prišiel na vás ten deň.“

Potom ešte raz napomenutie:

„Lebo príde ako osídlo na všetkých, ktorí bývajú na tvári celej zeme.“

A potom ešte raz napomenutie učeníkom – tebe a mne, ktorí veríme:

„Preto teda bdejte každého času, modliac sa za to, aby ste obdržali moc uniknúť všetkému tomu, čo sa to má diať, a postaviť sa pred Synom človeka.“

Je jednoducho pramocné, že Pán adresoval tým Svojim napomenutie: Keď vidíte, že sa to všetko naplňa, tak pozdvihnite svoje hlavy, nenechajte sa zatažiť starosťami života, opilstvom, tým ani tantým, aby na vás neprišiel ten deň prekvapivo, nie, ale žeby sme skutočne žili pred Božou tvárou, posvätili náš život Jemu tak, aby sme mohli pred Ním obstáť, keď príde.

Hlavný bod je opäť vo verši 29 v spojení s figovníkom, ako to stojí už v prorokovi Hozeášovi 9:10, kde je Izrael opísaný ako prvé ovocie figovníka na púšti.

Zdôraznime dnes zo srdca: Radujeme sa s Izraelom, ale nesieme ešte bolesť, že veci ešte nie sú tak, ako by mali byť, ale to sa stane až potom, keď Pán započne Svoje kráľovské panovanie. Predtým budú činiť kompromisy, ale ľud je už tam! Ľud už je tam! A keď tam potom vystúpia obaja tí proroci [Zachariáš 4:14, Zjavenie 11:3], tak tam budú všetci, ktorí tam majú byť. Budú tam, aby prijali a uverili Božej zvesti, ktorá im zaznie. A presne tak je to i dnes. Bratia a sestry, radšej nechceme zachádzať na veci, ktoré sa teraz dejú, ale keď potom čítame, že katolícky biskup dostal Lutherov rád, keď čítame všetko, čo sa v náboženskej oblasti deje, ide stále znova o zjednotenie. A potom stojí veľký nadpis: „Jedno svetové náboženstvo, v ktorom majú miesto všetci.“

Dúfam, že to nebude niekde počuť, ale vy všetci viete, že v čase Daniela mu bolo zjavené, že budú existovať spolu štyri svetové kráľovstvá: babylonské kráľovstvo, perzské kráľovstvo, grécke kráľovstvo a potom rímska svetová ríša. Rímska svetová ríša, ktorá započala v roku 60 pred Kristom a od roku 31 pred Kristom bol Jeruzalem a celá krajina pod rímskou vládou. Bratia a sestry, aj to musíme raz povedať: Rím je svetovým hlavným mestom – tak to jednoducho je. A aj to hovorím verejne možno prvýkrát: Má luteránska cirkev alebo anglikánska cirkev nejakého muža, ktorý by bol hlavou štátu a cirkvi? Je len jeden jediný človek na zemi, ktorý je zároveň hlavou štátu aj cirkvi. Či snáď niekto pri štátnej návšteve u nás, v Anglicku alebo niekde inde navštívi luteránsku cirkev? Všetci štátni predstavitelia sveta navštevujú Rím. Všetci navštevujú Rím a celý svet je skutočne zjednocovaný. Ale tak, ako je svet zjednotený pod Rímom, tak je Cirkev Ježiša Krista zhromaždená pod Slovom, ktoré vyšlo z Jeruzalema. Len všetci tí, ktorých mená sú zapísané v knihe života zabitého Baránka, nepôjdu po širokej ceste, ale po úzkej ceste, ktorá vedie do života. Buďte raz úprimní: My sa nehodíme nikam, do žiadnej politickej strany, do žiadnej náboženskej strany, nie, praví veriaci sa na tu na zemi nehodia nikam. Náš Pán to predsa povedal: „*Vy nie ste z tohto sveta, tak ako ani Ja nie som z tohoto sveta.*“ [Ján 17:16] „*Ó, náš domov je tam na výsostiach, kde viac nie je nič vedieť o bolestiach.*“ [pieseň]

Boh nám dal v tomto čase milosť zo srdca veriť. Ako sme čítali v úvodnom Slove: Boh skutočne zjavil tajomstvo Svojej vôle. A aby uviedol, čo sa bude diať, použil najprv prorokov a potom apoštolov.

Budeme hovoriť aj o tom, že Božie evanjelium – to, čo bolo v Starom zákone zaslúbené a oznamované a od začiatku Nového zákona sa naplňa – na tom môžeme mať my teraz účasť a vedieť, čo Boh zaslúbil nám. My sa nad žiadneho človeka nepovyšujeme, ale sme vďační za to, že sme u Boha našli milosť.

To, čo Pavol vtedy povedal v liste Kološanom 1 od verša 21, môžeme čítať stále znova – totiž o našom Pánovi, ktorý s nami uzavrel Novú zmluvu. Počúvajte, čo stojí napísané o našom milovanom Pánovi a Spasiteľovi v Kološanom 1:14:

„...v ktorom máme vykúpenie skrze Jeho krv, odpustenie hriechov.“

Tým to začína! Vykúpenie, odpustenie hriechov. A to musíme opakovať stále znovu: len ten, kto večný život dostal, môže večne žiť. Preto musíme stále znovu zdôrazňovať prežitie obrátenia, pokánia,

obnovenia, znovuzrodenia... že by sme skutočne ako tí, ktorí uverili, z milosti nášho Boha učinili aj naše spasné prežitia.

Povedzte mi: je chyba vo zvestovaní, že Boh stále neprišiel ku Svojmu právu? Že sme ešte neprežili prelom? Podľa môjho presvedčenia muselo najprv Slovo dosiahnuť končiny zeme, pretože posledné Božie pôsobenie potom vyústi do vytrhnutia. Nenastane viac žiadne prerušenie! Brat Branham to zreteľne zdôraznil: „Dážď poučenia je ranný dážď.“ Používa pri tom hebrejské slovo *moreh* a hovorí: „To znamená *ranný dážď*.“ Ranný dážď slúži ku poučeniu – *moreh* – poučenie [hebrejské slovo *moreh* má 2 významy – *skorý dážď* a *učiteľ*, Strongova konkordancia: 4175]. Boh nám najprv musel dať poučenie: „*Lebo ma budú znať všetci...*“ [Jeremiáš 31:34, Židom 8:11] Nie v tej alebo onej biblickej škole alebo seminári, ale pod zvestovaním Božieho Slova sú ľudia učení Bohom vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach. A potom poznávame, že Boh sa postaral o to, že skutočne celý svet Slovo počuje.

Aj to, bratia a sestry, sme na tomto mieste už niekoľkokrát s vďačnosťou zdôraznili: Existoval niekedy čas, v ktorom bolo Slovo nesené do celého sveta? Ak čítame o veľkých Božích mužoch, tak zistíme, že cestovali možno do dvoch-troch krajín, ale dnes je možné, aby bolo evanjelium zvestované všetkým národom a jazykom, pretože tak to náš Pán povedal v Matúšovi 24:14: „*A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.*“ Boh sa postaral o to, aby sme mali plné evanjelium. Boh sa postaral o to, aby sme s ním mohli ísť do celého sveta a že je z milosti zvestované po celej zemi, vo všetkých národoch. A potom sa naplňa to, čo brat Branham osemnásťkrát povedal – „Nie že on bude predchodcom, ale že zvesť, ktorá mu bola zverená, ktorá mu bola darovaná, tá bude predchodcom druhého príchodu Krista. Preto sme jednoducho vďační, že nám Boh daroval napojenie, že sme to nezmeškali.“

Niektu ku mne tento záver týždňa prišiel a povedal, že zmeškal prípoj k vlaku. A potom vieme, ako to ide ďalej. Bratia a sestry, je jednoducho nevyhnutné nájsť napojenie. A ako som sa už predtým snažil povedať: Nie uctievať proroka alebo veci opisovať inak, ako boli a sú, ale vzdať česť všemohúcemu Bohu! Skutočne som aj napísal, že nebudem ďakovať Mojžišovi, Eliášovi, ani Petrovi, Pavlovi a ani bratovi Branhamovi – nie, budem ďakovať Bohu, ktorý mi daroval milosť poznať čas a hodinu a prijať Božieho posla! Pretože tak to náš Pán povedal: „*Kto vás prijíma, Mňa prijíma ... kto vás počuje,*

ten počuje Mňa.“ [Matúš 10:40, Lukáš 10:16] Ale vďaka patrí Pánu, pretože sme „Len nádoby, svätý Majstre...“ [pieseň!]

Nie uctievať človeka. Nechceme zachádzať do podrobností, ale ľudia sa skutočne vyberú na cintorín a pokľaknú pred pyramídou, pred hrobom. Nie a ešte raz nie. Ani oslavovanie človeka, ani modloslužba! Všetka česť náleží všemohúcemu Bohu! Ako náš Pán sám povedal: „Praví modlitebníci...“! Všetci ostatní môžu konať, čo chcú, ale praví modlitebníci nepôjdu do Jeruzalema, ani na svätú horu, tí sa budú Bohu modliť v Duchu a v pravde! To sú praví veriaci, to sú praví modlitebníci, ktorí sa budú Bohu modliť v Duchu a pravde [Ján 4:23, v nem. preklade je reč o uctievaní Boha, nie o modlení k Nemu] a oni sú tí, ktorí prežívajú svoju prípravu na slávny deň Jeho návratu.

Prejdime ešte raz ku Kološanom 1. kapitole a prosím všetkých, ktorí ešte nemajú prežitie spásy: Jedná sa o to, aby nás Svätý Duch usvedčil o hriechu, že by sme pred sebou videli, čo sme učinili prevrátené, s čím nemôžeme pred Bohom obstáť, že činíme pokánie. Pokánie znamená oľutovanie a povedať: „Pane, je mi ľúto, stalo sa to, odpusti mi, buď mi milostivý.“ A potom to pokračuje ďalej a ďalej – obnovenie a dokonca znovuzrodenie a potom krst Svätým Duchom – Boh všetko z milosti nielen zaslúbil, ale z milosti aj daroval.

V Kološanom 1:21 čítame:

„...i vás, ktorí ste boli kedysi odcudzení a nepriateľmi myslou v zlých skutkoch; ale teraz...“

To jedno je minulosť! Tak to raz bolo, *„...ale teraz vás zmieril v Jeho ľudskom tele skrze smrť, aby vás postavil svätých, bezvadných a bezúhonných pred Ním...“* To je plné evanjelium a to sa z milosti skutočne tak stalo.

Ako často sme to povedali, bratia a sestry: Prapôvodný hriech sa stal cez zvedenie v tele. Najprv prirodzene slovami – to, čo Boh povedal, bolo spochybnené a nepriateľ podal svoj výklad, potom nastal pád do hriechu. Výsledkom pádu do hriechu bol Kain, ktorý prišiel a nie je uvedený v žiadnom rodokmeni pokolení, ktorý začína Adamom. A pretože hriech, do ktorého sme sa všetci narodili, sa stal v tele z mäsa, musel náš Pán a Spasiteľ prísť v rovnakom tele, musel s nami spolucítiť, musel byť na zemi a potom preliať Svoju krv a vydať za nás Svoj život.

Bratia a sestry, ak teda čítame *„...tak miloval Boh svet...“* [Ján 3:16], tak pokojne pozorujme túto cestu od samého začiatku. Náš

Pán nielen tak nejak jednoducho prišiel a niečo učinil. On sa do tohto sveta narodil a potom šiel namiesto teba a mňa na kríž. On zaplatil cenu, nechal cez Seba prejsť všetku potupu a posmech a zaplatil cenu. „*Jeho krv prikrýva moju vinu, Jeho krv ma očisťuje. Moja vôľa patrí môjmu Bohu, slúžim len Jemu, nášmu Pánu.*“ [pieseň] Rovnako aj ostatné verše, ktoré sme čítali, verš 23 [podľa nem. prekladu]:

„...*pokiaľ vytrváte pevne založení a neotrasiteľní vo viere a ne-necháte sa odradiť od nádeje, ktorá je uchovaná v spásnej zvesti, ktorú ste počuli, a ktorá sa zvestuje každému stvoreniu, ktoré je pod nebom, ktorej to zvesti som sa ja Pavel stal služobníkom.*“

Zdôraznenie tu leží na tom, aby sme boli neotrasiteľne a vytrvale založení na tom, čom nám Boh z milosti daroval. Ak tu Pavol píše, že spásna zvesť, evanjelium bolo zvestované celému svetu, celému stvoreniu pod nebom, tak sa pýtam sám seba: „Pavol, mohol si ty vidieť koniec?“ Vtedy to bolo pár krajín a dnes sú to skutočne končiny zeme, je do toho zahrnuté celé stvorenie. Aj v tom máme biblické proroctvo, ktoré sa napĺňa pred našimi očami. Ten istý Boží muž mohol predsa povedať, že on, Pavol, sa stal služobníkom. Skutočne sa oplatí čítať, čo vtedy povedal, a my smieme so všetkou pokorou, ale s hlbokou vďačnosťou povedať: To isté sa stalo s nami. Celá spásna rada, ktorá bola zjavená Pavlovi, bola zjavená bratovi Branhamovi, bola z milosti zjavená nám. Svätý Duch vedie do každej pravdy [Ján 16:13] a Cirkev zostáva Cirkvou a to, čo Boh chcel pred dvomi tisícami rokov povedať, to hovorí aj dnes nám a my smieme mať s tým všetkým vnútorný súhlas. Aj vo verši 24:

„...*ktorý sa teraz radujem vo svojich utrpeniach...*“

To ešte nemôžem tak úplne potvrdiť, vyznávam pred Božou tvárou. Ešte nesiem trochu bolesti. Boh to však daruje.

„...*ktorý sa teraz radujem vo svojich utrpeniach za vás...*“

Buďte raz úprimní: Musel brat Frank prechádzať skrze toľko posmechu a opovrzenia? Určite nie. Ak by sa nejednalo o Božie dielo... Prepáčte, ak poviem niečo osobné. Ja som sa vysťahoval, v Kanade som si kúpil dom, dobre som si žil, mal som všetko... A potom, ako mi brat Branham povedal, čo mu Boh zjavil, tak mi hovorí: „Ty sa s touto zvesťou vrátiš späť do Nemecka.“ Áno. A potom som si zbalil kufor a vrátil som sa späť. Ak by sa toto nestalo, tak by sme ostali tam, kde všetci ostatní. Potom by som necestoval do Azie, Afriky, Belgicka ani Holandska či Ruska, tak by som žil v Kanade ako

všetci ostatní a kázal by som ako všetci ostatní letniční kazatelia. Alebo Boh to vedel, a preto buď Jemu česť na celú večnosť. Z dôvodu vyvolených sa to všetko vyplatilo, všetko ohováranie, všetka potupa, všetko sa vyplatí, pretože spoločne budeme vzatí do slávy. A všetci, ktorí zosnuli v Kristu, povstanú, a my, ktorí žijeme, budeme premenení a spoločne budeme vytrhnutí a budeme mať účasť na svadbe Baránka. Boh má Svoju cestu so Svojimi služobníkmi, Boh má Svoju cestu so Svojím ľudom a tak, ako Pán od samého začiatku všetko viedol, tak môžeme povedať, že stojíme pod priamym vedením všemohúceho Boha a tak iste, ako mi brat Branham vtedy povedal, že sa so zvestou vrátim, tak iste sa Boh postaral o to, že povedal aj to, že nie on, ale zvesť predíde druhému príchodu Krista. U Boha všetko do seba zapadá a nikto si nemusí robiť starosti. Sme jednoducho vďační, že sme teraz dorazili na koniec času milosti a môžeme sa nachádzať v Božom Slove a tak aj v Božej vôli a neputujeme so širokou masou, nemáme charizmatické zhromaždenia, ale dávame Bohu možnosť nadprirodzeným spôsobom pôsobiť. Verím, že ak to aj nepočujeme, tak Boží Duch i dnes večer pôsobí, že Boh skrze Svoje Slovo ku nám všetkým hovorí. Prišli sme zblízka i zďaleka, zo severu a juhu, východu a západu, sme tu zhromaždení a celý svet počúva spolu s nami.

Nech všetci vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach počujú to, čo dnes bolo na tomto mieste povedané. Aj to, čo sa týka Izraela, ako to započalo v roku 1948, ale to nebolo všetko. Boh predsa už v roku 1946 poslal Svojho anjela ku bratovi Branhamovi. Ako krásne to brat povedal: „Anjel Pánov vstúpil vo svetle, ktoré ožarovalo izbu, postavil sa pred mňa.“ Brat Branham vstal, trochu sa trasúc a prvé slová anjela zneli: „Neboj sa, bol som k tebe poslaný z Božej prítomnosti.“ Predtým ako prišiel 14. máj 1948, tak bol 7. máj 1946, keď ku bratovi Branhamovi hovoril ten istý anjel Pána a dal mu pokyny o dare božského uzdravovania, ktorý poniesie medzi národy, a to sa skutočne stalo. Všetky zhromaždenia s bratom Branhamom medzi všetkými národmi, kde kázal, boli evanjelizačné. Až po roku 1963 sa rozšíril pojem „zvesť“ a my vidíme, že Boh sa skutočne o všetko postaral. Nemusíme na to bližšie zachádzať.

Dovoľte mi v zhrnutí povedať: Boh nám v deň spásy pomohol. On vedel, kde my všetci prebývame, kto my všetci sme, a On vedel, čo sa bude v našom čase diať. V našom čase sa to deje – či už s Izraelom alebo s národmi – celé biblické proroctvo sa pred našimi očami stáva realitou. Hlavnou vecou je to, čo Boh Cirkvi zaslúbil.

Zdôraznime ešte raz 1. Tesaloničanom 5: „*Deň Pánov príde ako zlodej...*“ Ale predtým ako tento deň Pánov príde, naplnil Boh Svoje Slovo, poslal proroka, aby srdcia Božieho ľudu zaviedol späť k Bohu. A to nás vracia späť ku druhému kázaniu Petra v Skutkoch apoštolov 3:21:

„*A Jeho musia prijať nebesia až do časov znovunapravenia všetkého toho, čo Boh predpovedal skrze Svojich prorokov.*“

Vďaka buď Bohu za Slovo prorokov, za Slovo apoštolov, vďaka buď Bohu za to, že bdel nad Svojím Slovom a že Slovo v našom čase naplnil. Dnes môžeme povedať tak, ako náš Pán vtedy, keď otvoril Písmo, čítal z Izaiáša 61 a mohol povedať: „*Dnes sa toto miesto Písma naplnilo pred vašimi očami.*“ [Lukáš 4:21] Dnes sa pred našimi očami naplňa jedno miesto Písma za druhým a náš Pán ešte raz hovorí: „*A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.*“ [Lukáš 21:28]

Aj to Slovo napomenutia z listu Kološanom si vezmeme k srdcu: že si nemáme nechať srdcia ničím zafažovať, ale žeby sme sa postavili pred Pánom bez úhony a pri Jeho návrate nezostali zahanbene tu, ale spoločne sa stretli s Pánom v povetří.

Aj to teraz opakujem: Verím z celého srdca, že všetci, ktorí teraz zo srdca veria zaslúbeniu pre náš čas, činia pokánie, prežijú svoje obrátenie, prídu k Pánovi, všetko prijmú a uchopia, budú pri tom, keď vytrhnutie nastane. Boh nám môže dávať len nádej, ktorá nás nenecháva zahanbených. Nie! Naša nádej je ukotvená v Božom Slove a my vieme, že to, čo Boh sľúbil, to iste učiní.

Aj to ste iste všetci tu v Božom Slove čítali, že my nie sme v temnote, ale máme svetlo života [1. Tesaloničanom 5:4] a skláňame sa pred pramocnou Božou rukou a hovoríme: „*Milovaný Pane, kto som ja, že si ma omilostil? Kto som ja, že si ma spasil? Kto som ja, že si mi zjavil Svoje Slovo?*“ Kto sme my? Kto si ty? Kto som ja? Boh nás však omilostil a my smieme stále nanovo povedať: V deň spásy nám On pomohol. Ak s tým súhlasíte, povedzte jednoducho Amen. Amen! Boh nám skutočne v deň spásy pomohol.

Na záver ešte raz: Všetci, ktorí majú núdzu sami so sebou, s inými, v rodine, či čokoľvek iné, dnes chceme všetko priniesť Pánovi. Skutočne vo viere to priniesť Pánovi a On to dobre učiní.

Prajeme všetkým od Austrálie, Nového Zélandu, Kanady, celej Afriky, prajeme všetkým vo všetkých národoch a jazykoch zo srdca Božie požehnanie a že by sme všetci skutočne využili čas k tomu,

aby sme verili a prosili Pána o to, že by na nás nebolo nájsené nič, čo by nás od Neho oddeľovalo. Tak, ako to On sám nechal oznámiť: On priehradný múr odstránil a dlžobný úpis roztrhal [Efežanom 2:14, Kološanom 2:14]. Nikto odtiaľto nemusí ísť odsúdený, všetci môžu byť omilostení tak, aby sme mohli Bohu ďakovať aj za túto bohoslužbu, ktorú nám z milosti daroval. Jemu, všemohúcemu Bohu, buď česť, chvála, úcta a klaňanie. Toto je deň, ktorý pre nás Pán učinil! Plesajme a vzdajme Jemu česť, pretože On s nami všetkými učinil veľké veci! Haleluja. Amen.

Povstaňme a spievame chorus *Toto je deň.*

! : *Toto je deň, toto je deň, ktorý učinil Pán :!*

Buďme radostní a vďační, nechajme Slovo a Duchu vojsť dnu.

Toto je deň, toto je deň, ktorý učinil Pán.

V čase, keď máme naše hlavy sklonené, dovoľte mi spýtať sa: Sú tu takí, ktorí sami nemôžu preniknúť, sami nie sú silní vo viere? Chceme sa s vami a za vás modliť, aby Pán dnes daroval milosť, žeby sa skutočne všetkým dostalo pomoci, že by ste nešli s tým istým bremenom z tohto miesta, ale všetko povedali Pánovi.

Prosíme všetkých, aj všetkých mladistvých, aj keď je príchod Pánov veľmi blízko, prosím, zostaňte všetci triezvi – učte sa povolaniu, konajte všetko, čo je k životu potrebné, dokonca tak, žeby ste mohli byť príkladom pre iných, ale v srdci byť s Bohom spojení. Skutočne s Bohom spojení. Aj keď sú v škole pri vyučovaní povedané veci, ktoré nedokážeme pochopiť, tak máme spojenie s Bohom. Taká vec môže ísť jedným uchom dnu a druhým von. To, čo nám hovoria ľudia, skutočne môže ísť jedným uchom dnu a druhým von. Len to, čo nám hovorí Boh, to nech padne do nášho srdca a pri tom platí miesto Písma: „*Dnes, ak počujete Jeho hlas, nezatvrdzujte svojich srdc.*“ [Židom 3:8, 3:15, 4:7] Aj všetci tí, ktorí sú noví, vy z Moldavska, odvšadiaľ. Ó, Bože, pomôž všetkým, aj mladistvým, ktorí sú možno po prvýkrát na bohoslužbe, po prvýkrát počujú kázanie. Pane, buď milostivý, zmiluj sa, počuj modlitbu matky, Bože v nebesiach, zjav, že si dnes prítomný!

Skloníme hlavy, zatvoríme oči, otvoríme srdcia. Kto chce byť zahrnutý do modlitby, zdvihnite na okamih svoju ruku. Všade sú ruky pozdvihnuté, všade.

Pane, všemohúci Bože, Ty si dal zaslúbenia: „O čokoľvek v modlitbe prosíme, to Ty daruješ. Milovaný Pane, my sa zjednocujeme ako Tvoj ľud, ako Tvoj krvou vykúpený zástup a prosíme teraz jeden

za druhého, za všetky matky, za všetkých otcov, za všetky rodiny, za všetky deti, prosíme za všetkých, ktorí majú urobiť rozhodnutia, ktorí nevedia, ako to pôjde ďalej. Milovaný Pane, buď milostivý, buď milostivý, zasiahni! Ty máš riešenie, Ty máš odpoveď. Ďakujeme ti za to. Zachráň, čo je stratené, oslobod', čo je poviazané. Všetci, ktorí sú poviazaní, dovoľte mi zopakovať toto Slovo: Duch Boží na nás spočíva, aby zvestoval poviazaným oslobodenie v mene Ježiša Krista, nášho Pána. [Lukáš 4:18] „*Keď vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní.*“ [Ján 8:36] Buďte slobodní od každého povia-zania, slobodní od každého nároku satana. „*Sprotivte sa diablovei, a utečie od vás.*“ [Jakub 4:7] Ježiš je víťaz! [Kološanom 2:15 a i.] Jemu, nášmu Pánovi a Spasiteľovi, náleží česť.

Veľký Bože, teraz prosíme za všetkých tých, ktorí ešte nemajú zjavenie, ktorí nevidia, čo si zaslúbil a učinil. Milovaný Pane, nech sa to dnes, teraz stane, že by to bolo od nás všetkých vzaté, že by bola z našich očí a našich srdc vzatá opona, že by sme všetci videli Božiu slávu v tvári Ježiša Krista [2. Korinťanom 4:6], žeby sme poznali plné Božie zjavenie a mali účasť na tom, čo Boh práve teraz koná.

Milovaný Pane, chcel by som sa dnes poďakovať obzvlášť za to, že si ma od roku 1949 krok za krokom viedol, aj za more a späť – všetko bolo v Tvojej vôli. Ďakujem Ti za to, že si po celom svete vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach otvoril dvere a srdcia a že je plné evanjelium z milosti zvestované. A všetci tí, ktorí sú z Boha, počujú Boží hlas a majú na tom účasť. Ty si nám dal zaslúbenie, že sa budeš zjavovať a Ty si sa nám zjavil. Ďakujeme Ti za Starý a Nový zákon, ďakujeme Ti za všetkých bratov a sestry, ktorí sú na tomto mieste, i tých, ktorí počúvajú s nami po celom svete. Požehnaj nad prosby a porozumenie a dokonaj Svoje dielo, Svoje spásne dielo s nami všetkými. Ty budeš mať pred Svojou tvárou Cirkev bez poškrvny a vrásky, obmytú v krvi Baránka, posvätenú v Božom Slove a zapečatenú Svätým Duchom. Tebe, tomu všemohúcemu Bohu, vzdávame vďaka v Ježišovom svätom mene. Haleluja. A všetok ľud povedz: Haleluja! Všetok ľud povedz: Amen!

Boh požehnaj obzvlášť všetkých našich bratov, ktorí nás navštívili. Môžete sa posadiť.

Kontakt na vydavateľa

Misijné centrum Krefeld

Postfach 100707, D-47707 Krefeld, Nemecko

Tel. +49 2151 545151

Fax: +49 2151 951293

E-mail: volksmission@gmx.de

www.freie-volksmission.de

Ak máte záujem dostávať literatúru na rôzne biblické témy,
napíšte nám na adresu:

Slobodná ľudová misia Slovensko

I. Krasku 18, 917 05, Trnava

Tel. 033 5342 991, 0905 414 701

E-mail: info@misia.sk

www.misia.sk

Priame prenosy zo zhromaždení môžete sledovať každý prvý víkend v mesiaci v sobotu večer o 19:30 a v nedeľu ráno o 10:00 na stránkach www.misia.sk. Kázania je možné počuť v 13 rôznych jazykoch po celom svete. Priamy prenos zo zhromaždení v Zürichu je dostupný na internete poslednú nedeľu každého mesiaca o 14:00 v angličtine, nemčine, francúzštine a slovenčine na stránkach www.misia.sk.

Ďalšie kázania v češtine nájdete na stránkach **[youtube.com](https://www.youtube.com)** na kanáli s názvom [svobodnalidovamisie](https://www.youtube.com)